

شهادت حضرت فاطمه زهرا(س) تسلیت باد

شهادت مظلومانه دخت مکرم نبی اسلام، بانوی دو عالم حضرت فاطمه زهرا سلام الله علیها تسلیت باد.

آران نیوز- زهرا عصاره عصمت است. زهرا، آئینه پاکي است. زهرا زلال کوثر است. اي همیشه جاري! اي بهار کوتاه! اي ترنم باران وحي! در شکوه مقام تو حیرانم که معرفت به غبار آستان خانه ات بوسه مي زند. برهوت این دنيای خاکی شایستگی میزبانی چشمه سار همیشه جاري تو را نداشت. تو که در آئینه زخم ها و داغ ها و در هجران پدر، غریبانه زیستی و در وداع شبانه ات با پهلویی بیمار، خانه گلین را به امید آغوش بهشتی پدر ترک گفتی...

زندگی بانوی بزرگ اسلام با آن که در جوانی به خزان گرایید، در همان دوران کوتاه، درس های فراوانی برای پیروان حضرتش به جا گذاشت. یکی از این آموزه ها که سراسر عمر پربرکت فاطمه مرضیه (سلام الله علیها) یکصدا و همسو آن را فریاد می کرد، «اهتمام و جدیت نسبت به دین» بوده است.

مظلومیت با همه بخش های زندگی صدیقه طاهره پیوند خورد، به ویژه حوادث دوران پس از رحلت پیامبر اکرم (صلي الله عليه و آله) که همچو تندبادی بر آن «یاس نبی» وزید و منجر به شهادت دردناک و غم آور آن «ریحانه رسول» گردید، اما همین مظلومیت های پیوسته نیز همگی يك جهت را نشان می دهد و آن «سوی دین داری و پایداری به پای دین اصیل» است. ولادت حضرت فاطمه (سلام الله علیها) با انزوای مادربرگوارش ازسوی زنان قریش همراه شد. آنان به دلیل ازدواج حضرت خدیجه (سلام الله علیها) با پیامبر اسلام (صلي الله عليه و آله) با وی قطع رابطه کردند و حاضر نشدند در لحظات دشوار وضع حمل به یاری او بشتابند. بدین شکل زهرای اطهر (سلام الله علیها) در فضایی آکنده از مظلومیت متولد شد. اما پیام این مظلومیت چیزی نبود جز «دفاع از دین خدا و حمایت از رسول خدا محمد (صلي الله عليه و آله)»

کودکی فاطمه مرضیه (سلام الله علیها) با دوره نخست تبلیغ دین در مکه توأم گردید. مشاهده پدر که به ضرب سنگباران زخمی شده یا شکمبه شتر بر سر و روی مبارکش ریخته اند، بخشی از سهم کودکی فاطمه (سلام الله علیها) در رسالت دشوار رسول خدا محمد (صلي الله عليه و آله) بود.

اوج این سختی، در سه سال محاصره در شعب ابی طالب علیه السلام به وقوع پیوست. تلخ کامی هایی که با مرگ مادر عزیزش، تلخ تر شد. پیام این دوران نیز در پاسخ نبی اکرم (صلي الله عليه و آله) به وعده های فریبنده سران مکه جلوه می نمود که فرمود: «اگر خورشید را در دست راست من و ماه را در دست چپم قرار دهید تا امر رسالت الهی را وانهم، چنین نخواهم کرد.» و این درس بزرگ استقامت در دین بود.

آغاز نوجوانی آن حضرت در مدینه با جنگ های پی درپی علیه مسلمانان همراه شد. عروس خانه امیرالمؤمنین علیه السلام در غیاب همسر خود که سردار بی بدیل سپاه اسلام بود، بارسنگین کارهای خانه و رسیدگی به فرزندان خردسال را به دوش می کشید. داستان دستان زهرای مرضیه (سلام الله علیها) که از چرخاندن آسیاب سنگی زخم شده بود و چادر وصله دار حضرتش که سلمان را به گریه انداخت، همچنین ماجرای شبهای خانه علی علیه السلام که فرزندان کوچکش گرسنه سر بر بالین می گذاشتند، گوشه هایی از درد و رنج نوعروس آسمانی اسلام است که همگی به پای نهال نورس اسلام و برای جان گرفتن درخت رسالت بود.

عزای غمبار سیدالشهدا علیه السلام که بزرگترین مصیبت تاریخ بشر است، پیشاپیش خاندان نبوت را به استقبال خود برد. بر اساس روایات معتبر، جبرئیل برای رسول خدا (صلي الله عليه و آله) خبر از فرزندی آورد که خداوند متعال به زهرای اطهر (سلام الله علیها) عطا خواهد کرد و امت، او را به شهادت خواهند رساند.

حضرت فاطمه (سلام الله علیها) خواست تا این تقدیر الهی تغییر یابد. اما فرشته وحی مجدداً خبر آورد که پاداش این امر، استمرار امامت در نسل حسین علیه السلام خواهد بود. ادامه سلسله امامت یعنی به کمال رسیدن کار همه انبیای گذشته. سخن که بدین جا رسید حضرت فاطمه (سلام الله علیها) این بار سنگین را پذیرفت. اندوه مظلومیت حسین علیه السلام حتی پیش از ولادت، قلب و جان بانوی بزرگ اسلام را آکند و تا آخرین مراحل حیات همراه ایشان بود چنان که در لحظات سراسر اندوه وداع آن حضرت با همسر مظلومش امیرالمؤمنین علیه السلام از آخرین وصایای صدیقه طاهره این بود: «... کشته دشمنان در کنار فرات را از یاد مبر.»

این همه اندوه فقط به پای دین و برای حفظ آن. گذشته از جهت گیری کلی در زندگانی حضرت زهرا (سلام الله علیها)، تعالیم آن بانو نیز در جهت ترویج و تشویق «اهتمام به دین» قرار داشت. امام عسگری علیه السلام نقل می فرماید: که روزی خانمی خدمت حضرت زهرا (سلام الله علیها) آمد و سؤالاتی راجع به نماز پرسید. چون تعداد سؤالات زیاد و زمان طولانی شد، زن خجالت کشید و گفت: بس است دیگر زحمت نمی دهم.

بانوی اسلام فرمود: هرچه می خواهی بپرس. آیا اگر کسی اجیر شود که بار سنگینی را به بام برساند و یکصد هزار دینار (طلا) اجرت دریافت کند این کار بر او سخت می آید؟... من سزاوارترم که این کار بر من گران نیاید. از پدرم رسول خدا (صلي الله عليه و آله)

و آله) شنیدم که فرمود: دانشمندان شیعه ما در روز قیامت در حالی محشور می شوند که به اندازه فهم و دانش و کوشش آنان در راه ارشاد بندگان، بر قامتشان خلعت های کرامت و بزرگواری افکنده می شود.

این نحوه برخورد بانوی بزرگ اسلام، نوعی ارائه الگوی عملی به پیروانش در جهت اهمیت دادن به فهم و پرسشگری دین و فرهنگسازی در این زمینه است.

در موردی دیگر حضرت زهرا (سلام الله علیها) به خانمی حجت و استدلالی آموخت تا در بحث بر مبلغ معاندی پیروز شود. زمانی که آن زن پس از غلبه بر مخالف، ابراز شادی زیادی نمود، حضرت به او فرمودند: شادی فرشتگان به واسطه غلبه تو بر آن زن بیش از سرور تو است و غصه شیطان و عوامل او به واسطه حزن آن زن معاند، بیش از غصه خود او است. ماجراهایی که پس از رحلت رسول خدا (صلي الله عليه و آله) بر فاطمه مرضیه (سلام الله علیها) گذشت و شدت حزن و اندوه آن گرامی در آن دوران به وصف نمی آید.

تعبیر خود ایشان در شعر منسوب به حضرتش این است: «مصیبت هایی بر من فروریخت که اگر به روزها افکنده می شد آنها را به شبهای تاریک بدل می نمود.»

آن بانو به موجب کلام امام صادق علیه السلام، پس از درگذشت پدر، دائماً اشکبار بود و مکرراً از شدت غصه از حال می رفت. اما آن ولی و حجت الهی به همه این اندوهها جهت الهی داد و همه را برای تقویت دین خدا و تحکیم موقعیت وصی و جانشین رسول خدا (صلي الله عليه و آله) هزینه کرد و در کمال ماتم زدگی، مصائب خود را زمینه نهیب زدن بر مردمانی قرارداد که غفلت و مصلحت اندیشی دنیایی در خطر برگشت به جاهلیت قرارشان داده بود.

این چنین بود که زهرای اطهر (سلام الله علیها) در چهره بزرگترین حامی و پیشوای مظلوم خویش ظاهر شد و سند حقانیت امیرالمؤمنین علیه السلام و مظلومیت آن جناب را با خون خود مهر کرد و ابدیت بخشید.

حضرت فاطمه زهرا (سلام الله علیها) در دوران کوتاه رحلت رسول خدا (صلي الله عليه و آله) با شهادت خویش، یکبار به مسجد نبوی پای گذاشت و خطبه خواند چنان که عظمت و هیبت کلام فاطمی ستونهای مسجد و بلکه عرش الهی را به لرزه انداخت. در شرایطی که جو سنگین حاکم بر مدینه نفس ها را در سینه ما خفه می کرد، دختر پیامبر (صلي الله عليه و آله) حقایق را در چهره مسلمانان نهیب زد: ای بندگان خدا شما پرچمداران امر و نهی و حاملان دین و وحی او هستید، شما امانتداران خدا بر خویشتن بوده و مأمور رسانیدن احکام دین او به ملل دیگر می باشید...

به سوی شما از میان خودتان پیامبری آمد که رنج و ناراحتی شما بر او دشوار بود و بر ایمان آوردن شما اصرار می ورزید و به مؤمنین دلسوز و مهربان بود...

و هنگامی که خدای تعالی خانه جاودانی انبیا و جایگاه برگزیدگان را برای پیغمبرش اختیار نمود، کینه های درونی و نفاق شما ظاهر گشت و جامه دین مندرس و فرسوده شد، گمراهان خاموش به سخن درآمدند و گمنامان فرومایه دعوی نبوغ کردند. شتر باطل گرایان به صدا درآمد و در صحن خانه هایبان جولان نمود. شیطان از کمینگاه خود درحالی که شما را به سوی خود می خواند سرکشید و دید که چه زود دعوتش را پذیرفتید...

کجا می روید در حالی که کتاب خدا پیش روی شما است. کتابی که مطالب و امورش هویدا و احکامش درخشان و نشانه هایش روشن و نواهیش آشکار و اوامرش واضح است و شما آن را پشت سر خود انداخته اید؟ آیا قصد اعراض از قرآن را دارید و یا به غیر قرآن می خواهید داوری کنید و حکم غیر قرآن برای ستمکاران چه بد جزایی است! و هر که جز اسلام دین دیگری اختیار کند از او پذیرفته نشود و در قیامت جزو زیانکاران خواهد بود. همه هستی و لحظه لحظه عمر حضرت فاطمه مرضیه (سلام الله علیها) يك بانگ را تکرار می کرد. فریاد اعتنا و توجه به دین خدا، آنچنان که خداوند خود خواسته و بدان امر فرموده: «فریاد بیدار باش به مسلمانان که خط اصیل دین را گم نکنند» و این نهیب ها در دوران پرنج پس از پیامبر (صلي الله عليه و آله) تا لحظه شهادت بانوی اسلام، به شکل فریادهای اعلام مظلومیت علی امیرالمؤمنین علیه السلام و یادآوری حق پایمال شده او که نشانه زیر پا نهادن دین خدا بود، درآمد.

باشد که ما به عنوان شیعیان فاطمه زهرا (سلام الله علیها) و عزاداران مصائب او این پیام را دریابیم. به دین خدا اهتمام ورزیم و بکوشیم تا خط ولایت را گم نکنیم.

سلام و درود خدا بر یگانه بانویی که در عرش الهی محبوب ملائکه مقرب و هم کلام با برترین آنان و حامل علم خدا یعنی جبرئیل امین بود. درود بیکران خداوند بر فاطمه (س) که بهجت قلب و نور چشم رسول (ص) و عزیزترین انسانها در پیشگاه او بود؛ وجودی که نور پیامبر(ص) سراسر او را احاطه نموده بود و از جهت شبیهترین مردم در رفتار و کردار به رسول خدا بود.

**دیدي زده بالای دری پرچم زهرا
بی اذن مشو وارد بزم غم زهرا
ایام، تعلق به گل یاس گرفته
افراشته بنگر همه جا پرچم زهرا
بر سینه ی زخمی و شکسته پی تسکین
جز اشک محبان نبود مرهم زهرا
پیدا نکند لولو و مرجان بهشتی
هرکس نشود غرق مگر در یم زهرا**

خواهی عرق شرم نریزی به قیامت
درنوگری اینجا مگذاری کم زهرا
کافی است به سنی و مسیحی چو یهودی
از چادر خاکی بخورد یک دم زهرا
ای رشته ای از چادر بی بی مددی کن
گردیم چو سلمان شما محرم زهرا
بردار زبانه ببرید و بنویسید
تو میثم تماری و من میثم زهرا